

on temma palwe, ifka ennam hakkab weel
saddama, ja tuul lähhab kangenaks. Tee-
käia, nurrifemisega Jummal wasto, läh-
hab eddasi, näab metsa liggi ollewa, ja
rattab lotes, seäl wäbbe warjo sama. Agga
enne kui temma metsa saab, tulleb üks Iid-
wel temma wasto, wottab ammo, panned
nole peäle, agga saddo olli ammopaela löd-
waks wennitanud, nool langeb teekäia jal-
gede ette maha.

Wata, rummal! ütleb üks heäl, efs se
saddune ilm olle nüüd sulle kasuks olnud?
Olleks hea ilm olnud, siis olleksid sa selle
noole läbbi surma sanud, mis nüüd ei wöind
sulle kahjo tehha.

5. Se waene Wanna.

Üht Elehwanti todi üksford laugelt woe-
ralt Maalt meie lüna, ja näideti rahha
parrast. Iggauks piddi pole Rubla maks-
ma, kui ta tahtis tedda nähha sada. Min-
na wötsin sedda rahha kasa, ja läksin Lünna
wäs

wärratwa ette, et ma ta piddin selle Ela-
ja nähha sama. Minno eel käis üks wägga
rikkas mees. Orgon on temma nimmi, ja
iggauks teab, kui wägga sitke temma on.
Enne kui meie weel Ellaja liggi joudsime,
tulli meie wasto üks waene ellatand Kauk,
keik luud temmal wärrifesid wannuse pär-
rast, monned juuksed arwaste temma pea
peäl, hopis hakkid; süiski keikis temma pal-
les paistis sesuggune waggadus, et kui ta
ta ühtegi ep olleks pallunud, ommeti igga-
ühhe südda hallastussest piddi sullama. Oh!
pallus temma, hallastage minno peäle! ei
mul olle middagi misga ma omma janno
kustutaksin. Kauaks ma kül ennam teil
waewuks ei olle, sest Jummal kül wöttab
minno palwet kuulda, ja peästab mind sur-
ma läbbi. Oh! armas Jummal! lasse
sedda silma pilka liggi jouda! Nenda räkis
se waene, agga mis wastas rikkas? Sin-
na wanna inimenne olled nenda ellatand,